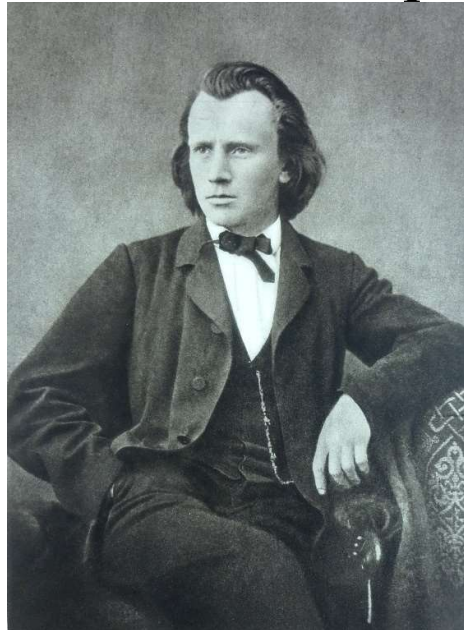

Ein deutsches Requiem

Johannes Brahms vid 33 års ålder år 1866 (bild från engelskspråkiga Wikipedia).

Ett tyskt requiem ("Ein deutsches Requiem, nach Worten der heiligen schrift", Opus 45), av Johannes Brahms är ett storskaligt verk för kör, orkester, sopransolist och barytonsolist, komponerat mellan 1865 och 1868. Det består av sju satser, som tillsammans varar i cirka 70 minuter, vilket gör detta verk till Brahms' längsta komposition. Till skillnad från en lång tradition av requiem på latin är detta verk skrivet på tyska, med bibeltexter ur Gamla och Nya Testamentet. Kören är också mer central än i många andra requiem.

Enligt engelskspråkiga Wikipedia, anses verket ha inspirerats av Brahms' mors död 1865 och kanske även vännen Robert Schumanns död 1856.

Verket komponerades under lång tid: 1861, 1865-1866 och 1868. Till en början bestod det av sex satser. Det som nu är sats 5 (V) tillkom under 1868, och det kompletta verket framfördes för första gången 18 februari 1869 i Leipzig Gewandhaus, för drygt 154 år sedan.

SÖNDAG 2 APRIL KLOCKAN 16.00
I S:T TOMAS KYRKA, VÄLLINGBY C

REQUIEM

AV J. BRAHMS

S:T TOMAS KAMMARKÖR
S:T TOMAS SYMFONIORKESTER
KARIN FRÖLÉN, SOPRAN
OVE PETTERSSON, BARYTON
FRANCESCO ACQUISTA, DIRIGENT
FRI ENTRÉ

I. CHOR

Selig sind, die da Leid tragen, denn sie sollen getröstet werden. Die mit Tränen säen, werden mit Freude ernten. Sie gehen hin und weinen, und tragen edlen Samen, und kommen mit Freuden und bringen ihre Garben.

II. CHOR

Denn alles Fleisch es ist wie Gras und alle Herrlichkeit des Menschen wie des Grases Blumen. Das Gras ist verdorret und die Blume abgefallen

So seid nun geduldig, lieben Brüder, bis auf die Zukunft des Herrn. Siehe ein Ackermann wartet auf die köstliche Frucht der Erde und ist geduldig darüber, bis er empfahe den Morgenregen und Abendregen. So seid geduldig. Aber des Herrn Wort bleibet in Ewigkeit.

Die Erlöseten des Herrn werden wieder kommen, und gen Zion kommen mit Jauchzen; ewige Freude wird über ihrem Haupte sein; Freude und Wonne werden sie er greifen, und Schmerz und Seufzen wird weg müssen.

III. BARITON UND CHOR

Herr, lehre doch mich, daß ein Ende mit mir haben muß, und mein Leben ein Ziel hat, und ich davon muß.

Siehe, meine Tage sind einer Hand breit vor dir, und mein Leben ist wie nichts vor dir.

Ach, wie gar nichts sind alle Menschen die doch so sicher leben. Sie gehen daher wie ein Schemen, und machen ihnen viel vergebliche Unruhe; sie sammeln und wissen nicht wer es kriegen wird.

Nun Herr, wes soll ich mich trösten? Ich hoffe auf dich. Der Gerechten Seelen sind in Gottes Hand und keine Qual rühret sie an.

Saliga de som sörjer, de skall bli tröstade. De som sår under tårar skall skörda med jubel. Gråtande går de och sår sin säd. Jublande kommer de och bär sina kärvar.

Människan är som gräset och all hennes härlighet som blommorna i gräset. Gräset vissnar och blommorna faller av.

Bröder, var tåliga tills Herren kommer. Jordbrukaren ser fram mot att jorden skall ge sin dyrbara skörd och väntar tåligt på höstregn och vårregn. Människan är som gräset och all hennes härlighet som blommorna i gräset. Gräset vissnar och blommorna faller av. Men Herrens ord består i evighet.

De som Herren friköpt vänder åter. De kommer till Sion med jubel, krönta med evig glädje. Fröjd och glädje följer dem, sorg och suckan flyr.

Herre, lär mig inse, att jag skall dö och hur få mina tillmätta dagar är, inse att jag är förgänglig.

En handfull dagar är allt du ger mig, för dig är min livstid ett intet.

Bara en vindfläkt är människan, som en skuggbild vandrar hon kring. Bara en vindfläkt är skatterna hon hopar, hon vet inte vems de en gång skall bli.

Herre, vad har jag då att hoppas på? Mitt hopp står till dig. Men de rättfärdigas själar är i Guds hand, och ingen plåga skall nå dem.

IV. CHOR

Wie lieblich sind deine Wohnungen, Herr Zebaoth! Meine Seele verlangt und sehnet sich nach den Vorhöfen des Herrn; mein Leib und Seele freuen sich in dem lebendigen Gott. Wohl denen, die in deinem Hause wohnen, die loben dich immerdar!

V. SOPRAN UND CHOR

Ihr habt nun Traurigkeit; aber ich will euch wieder sehen, und euer Herz soll sich freuen, und eure Freude soll niemand von euch nehmen.

Ich will euch trösten, wie einen seine Mutter tröstet.

Sehet mich an; ich habe eine kleine Zeit Mühe und Arbeit gehabt und habe großen Trost funden.

VI. BARITON UND CHOR

Denn wir haben hie keine bleibende Statt, sondern die zukünftige suchen wir.

Siehe, ich sage euch ein Geheimnis. Wir werden nicht alle entschlafen, wir werden aber alle verwandelt werden; und dasselbige plötzlich in einem Augenblick zu der Zeit der letzten Posaune. Denn es wird die Posaune schallen und die Toten werden auferstehen unverweslich, und wir werden verwandelt werden. Denn wird erfüllet werden das Wort, das geschrieben steht: Der Tod ist verschlungen in den Sieg. Tod, wo ist dein Stachel? Hölle, wo ist dein Sieg?

Herr, Du bist würdig zu nehmen Preis und Ehre und Kraft; denn du hast alle Dinge erschaffen, und durch deinen Willen haben sie das Wesen und sind geschaffen.

VII. CHOR

Selig sind die Toten, die in dem Herren sterben, von nun an. Ja, der Geist spricht, daß sie ruhen von ihrer Arbeit, denn ihre Werke folgen ihnen nach.

Ljuvlig är din boning, Herre Sebaot! Jag förtärdes av längtan till Herrens förgårdar. Nu jublar min själ och min kropp mot den levande Guden. Lyckliga de som bor i ditt hus och alltid kan sjunga ditt lov.

Nu har också ni det svårt. Men jag skall se er igen, och då skall ni glädjas, och ingen skall ta er glädje ifrån er.

Som en mor tröstar sitt barn, så skall jag trösta er.

Se på mig: en kort tid ansträngde jag mig, och jag har vunnit stor frid.

Ty här på jorden har vi ingen stad som består, men vi söker den stad som skall komma.

Vi skall inte alla dö, men vi skall alla förvandlas, i ett nu, på ett ögonblick, vid den sista basunens ljud. Ty den kommer att ljuda, och då uppstår de döda i oförgänglig gestalt, och vi förvandlas. Detta förgängliga måste kläs i oförgänglighet och det dödliga i odödlighet, då blir det så som skriftordet säger: Döden är uppslukad och segern är vunden. Död, var är din seger? Död, var är din udd?

Du, vår Herre och Gud, är värdig att ta emot härligheten och äran och makten. Ty du har skapat världen, och genom din vilja blev den till och skapades den.

Saliga de döda som härefter dör i Herren. Ja, säger Anden, de skall få vila efter sina mödor, ty deras gärningar följer med dem.